

1Joh 3, 20
Votum/groet; L 460: 1, 2; gebed; Ps 51: 6 (kicl); lezen 1Joh 3, 18-24; kimo; preek; L 434: 2, 5 (kicl); uitleg doop; luisterlied Wonderlijk https://www.youtube.com/watch?v=-LXqwXXdN-w ; doop; dooplied Sela; gebed; collecte; wet; L 436: 1, 6, 7; zegen
Bergschenhoek 18.06.2017

Kindermoment dia's geef ik aan

Ik wil aan jullie een moeilijk woord uitleggen: genade. Wat is dat? ik heb een voorbeeld. Op de beamer staan rekensommen. Stel, je hebt ze allemaal goed, welk cijfer verdien je dan? Een 10. Maar als je ze allemaal fout hebt, welk cijfer verdien je dan? Een 1. Als wij met onze levens, wat we doen en denken, bij God komen en Hij zou ons een cijfer moeten geven, welk cijfer verdienen we dan? We maken best vaak fouten, dus niet zo hoog, een 4, 5 of zelfs een 1. Maar wat doet God? Hij zegt: je krijgt allemaal een 10! Waarom doet God dat? Hij vergeeft, Hij houdt van ons. Genade is: je verdient een 1, maar je krijgt een 10!

God is groter dan ons hart – de bevrijdende boodschap van genade dia

Je verdient een 1, maar je krijgt een 10. Ongelooflijk. Hoe kan God dat doen? Het klinkt best oneerlijk. Op z'n minst: niet logisch. Nee, Gods liefde is niet logisch. Niet te bevatten. Maar dit is het goede nieuws. Johannes geeft het door. 1Johannes 3, 20: 'Zelfs als ons hart ons aanklaagt, God is groter dan ons hart, Hij weet alles'.

Mijn hart klaagt mij aan dia

Ik denk dat Johannes iets beschrijft dat wij allemaal wel herkennen. Je hart klaagt je aan. Een stem van binnen die als het ware tegen je spreekt. Kritiek heeft. Een spiegel voorhoudt. Jou bevraagt en voor de voeten werpt: ja, dat zeg je wel, dat je van God houdt, maar is dat echt zo? Dat zeg je wel, dat je als kind van Hem wilt leven, maar ben jij wel een goede christen, een goed mens?

Dat stemmetje kan behoorlijk irritant zijn. Het zeurt in je hoofd en maakt je onzeker. Soms heeft die stem van je hart een punt. Johannes schrijft in dit gedeelte van de brief over liefhebben niet met de mond en met woorden, maar waarachtig, met daden. Wie waarachtig liefheeft, kan met een gerust hart voor God staan. Nou, waar sta ik dan? Ik heb vaak lief, met woorden, maar niet zo met daden. Hoe vaak merk ik niet bij mijzelf dat er onwaarachtigheid in mijn liefde voor anderen kan zitten, of eigenbelang? Ik doe alsof ik liefheb, maar ik hou vooral van mezelf.

Mijn hart klaagt mij aan. En soms heeft dat hart van mij een punt. Als ik weer eens snel boos en geïrriteerd raak. Als ik iemand onderuit haal met mijn oordeel. Ik leef vaak genoeg echt onder de maat van Christus. Die stem van binnen heeft een punt. Alleen, hij klinkt nooit mild en liefdevol. Op de een of andere manier altijd hard en veroordelend. Ken je dat? Dat je vaak nog het hardst bent voor jezelf? Ik weet dat het zo is. Bij mijzelf soms. Bij veel anderen. Hoe

mensen worstelen kunnen met die stem van binnen. Jouw hart dat je aanklaagt. Jij deugt niet. Jij bent niks waard. Jij bakt er niks van. Je kijkt naar anderen die veel serieuzer zijn dan jij. Zij durven tenminste te kiezen. Je hoort de stem van je ouders vroeger die vooral wat op je aan te merken hadden. Vaak zijn wij heel goed in het 'bashen' van onszelf. Jezelf de grond in trappen. Johannes zegt: dat gebeurt met ieder christenmens, ieder kind van God. In meer of mindere mate. Maar we hebben er allemaal last van. Stop het niet weg, ga ermee naar God. Als ons hart ons aanklaagt.

Maar God is groter dan mijn hart dia

Want, zegt Johannes, God is groter dan ons hart. 'Zelfs als ons hart aanklaagt, God is groter dan ons hart, Hij weet alles'. Maar is dat eigenlijk wel zo'n geruststellend idee? God is groter dan mijn hart, Hij weet alles. Ik kan nog wel doen alsof het meevalt, maar God prikt daar dwars doorheen. God weet nog veel meer dan ik. Hij veroordeelt mij nog veel strenger dan dat ik mezelf doe, of niet?

Ja, zo is deze tekst uitgelegd. Door Calvin bijvoorbeeld. God ziet nog meer dan jij. Hij weet alles. Hij is nog strenger voor jou dan jij zelf al bent. Maar volgens mij bedoelt Johannes het anders. Luther betrok deze tekst juist op Gods vergevende genade. Hij is groter dan mijn hart. Hij is niet gebonden aan die stem in mijn hart. Hij weet alles, ziet alles en heeft mij toch lief. Dat past beter bij de hele brief. De lezers van Johannes' brief hadden te maken met christenen die zich een heel eind verheven voelden boven de gewone christenen, zeg maar. Mensen met bijzondere ervaringen en inzichten. Waarmee ze neerkeken op christenen die zeg maar meer 'low profile' waren. Niet van die geestelijke krachtpatsers. Johannes schrijft zijn brief. Om gerust te stellen, te bemoedigen. Kindertjes, jullie zijn uit God, omdat je gelooft in Jezus. Jullie zijn gezalfd met de Heilige Geest. Jullie zijn kinderen van God. Jullie zijn uit God geboren. Niet bang zijn. Zelfs als jullie hart jullie aanklaagt, God is groter dan jullie hart, Hij weet alles, Hij heeft lief, Hij aanvaardt en vergeeft.

Het is het weten en kennen van Psalm 139. Dat prachtige lied waarin David zegt: God, u weet alles van mij, kijkt dwars door mij heen, kent mij beter dan ik mijzelf ken – en toch hebt u mij lief, aanvaardt u mij. Dat is het ongelooflijk mooie van God. Hij ziet inderdaad nog veel meer en veel scherper dan ik zelf. Ook al mijn tekorten en gebreken liggen open en bloot voor zijn oog. Maar Hij is groter dan mijn hart. Hij gaat boven die stem in mijn hart uit. Hij doet wat mijn hart niet voor mogelijk houdt. Ik verdien een 1, zeker weten, maar toch krijg ik van Hem een 10!

Ik mag met een gerust hart voor God staan dia

Die stem van ons hart – wat moet je ermee? Herken je dat je vaak die stem probeert te dempen? Het stemmetje tot zwijgen te brengen. Je sluit je er voor af. Je gaat heel hard aan het werk. Je negeert 'm. Of je gaat die stem overschreeuwen. Je kunt er tegenin gaan,

verzachtende omstandigheden aanvoeren. Maar die stem laat zich niet zomaar tot zwijgen brengen. Hij poept overal tussendoor en overheen.

Nu zegt Johannes iets heel moois in deze verzen. Het Grieks is wat ingewikkeld en daarom raak je dat mooie gauw kwijt. Want eigenlijk loopt vers 19 in één zin over in vers 20. Johannes zegt: 'We zullen voor Hem ons hart overtuigen, als ons hart ons aanklaagt, want God is groter dan ons hart, Hij weet alles'. In de NBV: 'We kunnen met een gerust hart voor God staan, als ons hart ons aanklaagt'. Waarom vind ik dat mooi? Omdat Johannes zegt: dat hart van jou dat je aanklaagt – demp het niet, overschreeuw het niet, negeer het niet, maar ga ermee naar God. We zullen voor Hem ons hart overtuigen. In Gods nabijheid zullen we ons roepende hart gerust stellen, kalmeren, stil kunnen maken – dat zegt Johannes letterlijk. In ieder geval, loop er niet voor weg. Ga je niet sterk en stoer voor doen. Neem jouw aanklagende hart mee naar God.

Dia Want misschien heeft jouw hart een punt. Wil jij soms zeggen dat jij wel waarachtig liefhebt, met daden? Beantwoord jij met jouw leven wel aan Gods bedoeling? Jouw hart klaagt je niet zomaar aan. Maar God is groter dan jouw hart. Confronteer dat hart van jou met de boodschap van Gods genade. Breng dat hart van jou bij Jezus die aan het kruis voor jou zijn leven gaf. Ga staan onderaan dat kruis. En zeg tegen jezelf: God is groter dan mijn hart. Bij Luther vind je mooie dingen over hoe je je hart kunt stil maken. Ga in gesprek met die stem in je hart, zei hij. Zegen tegen je aanklagende hart: 'jij bent maar een klein druppeltje, maar God is een eindeloos vuur van erbarmen en dat zal het druppeltje opzuigen'. Gods genade is eindeloos groter dan jouw veroordelende hart. Je kunt met een gerust hart voor God gaan staan!

Ik ben en blijf Gods geliefd kind **dia**

Met een gerust hart voor God staan... Lieve mensen, wat een zegen is dat! Zonder angst voor afwijzing, veroordeling. Vrijmoedig, zegt Johannes. Hij gebruikt het woord vaker in zijn brief. Vrijmoedig voor God verschijnen. Het mag, het kan. Recht op. Frank en vrij. Zelfs als je hart je aanklaagt. Want God is groter dan ons hart!

Ik noem het de bevrijdende boodschap van genade. Wij mensen, wij zijn zo goed in het in de grond trappen van onszelf. Tim Keller omschrijft genade vaak als: 'Je bent zondiger dan je ooit had gedacht en tegelijk meer geliefd dan je ooit kon dromen'. Hij heeft het van Maarten Luther, die zei: je bent tegelijkertijd zondaar en rechtvaardige. Simul justus et peccator, in het Latijn. Het past bij wat Johannes schrijft. Ons hart klaagt ons aan. Ja, ik ben een zondig mens, en ik kom veel tekort. Hoe kan God van mij houden en mij vergeven? Ik verdien een 1! Maar dan gaat de zin verder. Er is meer. Mijn hart klaagt mij aan, maar God is groter dan mijn hart. Hij weet alles. Hij ziet meer. Hij ziet ook mijn verlangen, mijn armzalige pogingen, Hij weet dat ik het anders wil maar vaak niet anders kan. Hij is genadig en liefdevol. Ik snap het ook niet. Maar Hij vergeeft, Hij neemt mij aan, Hij spreekt mij vrij. Hoe in de wereld is het

mogelijk: ik krijg een 10! Ik ben meer geliefd dan ik ooit in mijn stoutste dromen heb kunnen geloven.

Je hebt ze allebei nodig. Ja, ik ben zondiger dan ik ooit had gedacht. Tegelijk: ja, ik ben meer geliefd dan ik ooit heb kunnen dromen. Onvoorwaardelijk en onverwoestbaar geliefd. Ik ben en blijf zijn geliefd kind. Ik kan de nadruk leggen op 'je bent zondig' en daarbij het 'je bent geliefd' vergeten. Daar word je depressief van, onzeker, bang voor God. Ik kan ook nadruk leggen op 'je bent geliefd' en het 'je bent zondig' vergeten. Dat leidt tot oppervlakkigheid en gemakzucht. Het gaat erom om ze samen vast te houden. Dan zul je zien hoe Gods genade als een diamant gaat schitteren in je leven. Je mag met een gerust hart voor God gaan staan, ook al klaagt jouw hart je aan, want God is groter dan jouw hart!

Amen